

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ

ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΩΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ • Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ.

ΑΘΗΝΑ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1981

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 4

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

Μέ τό φύλλο αυτό τά «ΚΝ» συμπλήρωσαν ένα χρόνο ζωής.

Πιστεύουμε ότι ή εφημερίδα μας παρ' όλες τις δυσκολίες μπόρεσε να εκπληρώσει τό σκοπό της και τούτο οφείλεται σ' όλους τούς Κρεμαστιώτες πού τήν αγάπησαν και τή βοήθησαν πραγματικά.

Χρέος όλων τών Κρεμαστιωτών είναι να συνεχίσει να εκδίδεται ή εφημερίδα μας για να εξακολουθεί να ενώνει όλους τούς Πατριώτες και για να βοηθήσει τό χωριό μας.

Η Συντακτική έκτροπή απευθύνει θερμές ευχαριστίες σ' όλους τούς αναγνώστες της και ελπίζει ότι ή νέα επιτροπή πού θά εκδίδει τόν επόμενο χρόνο τά «ΚΝ» θά τά κάνει ακόμα καλύτερα.

Ευχαριστούμε

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΙΚΡΗ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΤΟ

Οι προσδοκίες μας για τό 1981 διαψεύδονται στό νέο Νομαρχιακό Πρόγραμμα, που προβλέπεται 3.000.000 δ.

ΕΔΩ ΚΡΕΜΑΣΤΗ

Στό τρίμηνο πού πέρασε ή Κρεμαστή γνώρισε μεγάλες κακοκαιρίες. Έπεσαν πολλά χιόνια και πολλές βροχές μέ αποτέλεσμα οί ντόπιοι κάτοικοι του χωριού να γνωρίσουν δύσκολες στιγμές. Επί αρκετό διάστημα στό χωριό δέν είχαμε λεωφορείο από Μολάους επειδή καταστράφηκε ό Χωματόδρομος σε πολλές μεριές. Από τή Νομαρχία Λακωνίας έγινε αποκατάσταση τών ζημιών του δρόμου και έτσι αποκαταστάθηκε ή συγκοινωνία.

Όπως μās πληροφορήσαν όμως ό μισός χωματόδρομος στρώθηκε μέ λεπτό άσπρο χώμα. Αυτό είχε γίνει και παλιότερα μέ αποτέλεσμα να σηκώνεται πολύ σκόνη και όσοι επιβάτες φτάναν στό χωριό τό καλοκαίρι νόμιζες ότι ήταν μυλωνάδες. Καλά τό κοινοτικό συμβούλιο πού ήταν; ντροπής πράγματα βρέ παιδιά.

Επίσης ζημιές έπαθαν ή γεωργική παραγωγή καθώς και οί λίγοι κτηνοτρόφοι πού έμειναν στό Λαμποκάμπι. Τά

Μέ τήν ευκαιρία τών σεισμών αρκετοί Κρεμαστιώτες από τήν Άθήνα κατέφυγαν οικογενειακώς στό χωριό για μεγαλύτερη ασφάλεια. Διότι ή Κρεμαστή εκτός τών άλλων πλεονεκτημάτων της είναι και άντισεισμική προς τό παρόν.

Τή φετεινή χρονιά μετακόμισαν για 1-2 μήνες στην Άθήνα αρκετοί Κρεμαστιώτες. Τώρα έχουν γυρίσει όλοι στό χωριό. Επίσης νωρίς γύρισαν και όσοι πήγαν για έληές στον Κάμπο λόγω τής χαμηλής παραγωγής.

Τό χωριό μας ακόμα είναι χωρίς παππά. Φαίνεται ότι ή Μητρόπολη Σπάρτης ξέχασε τήν Κρεμαστή. Τό ώραίο είναι βέβαια ότι όταν λειτουργεί ή εκκλησία ή εκκλησιαστική επιτροπή στέλνει τά χρήματα στη Μητρόπολη. Ωραία πράγματα αδέρφια. Μεγάλη άνυπομονησία περιμένουν οί ντόπιοι τό Πάσχα. Γιατί πιστεύουν ότι θά έρθουν αρκετοί Κρεμαστιώτες στό χωριό.

Στό χωριό μας έφθασαν

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΩΝ ΚΑΝΑΔΑ «Η ΚΥΨΕΛΗ»

Μόντρεαλ 10-3-81

Αγαπητοί πατριώτες
Τό νέο Δ.Σ. σās στέλνει θερμούς πατριωτικούς χαιρετισμούς.

Στίς 20-10-80 (Σ.Σ. μήπως είναι λάθος ή ήμερομηνία;) έγινε γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας και εκλογές μετά τις οποίες σχηματίστηκε τό νέο Δ.Σ. για τις δύο επόμενες χρονιές ως εξής:

Πρόεδρος

Κώστας Κουλούρης

Αντιπρόεδρος

Νίκος Τσίγος

για να δει τό χωριό μας καλλύτερες ήμέρες.

Για τό Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Γραμματέας

Παντελής Παπαμιχαλόπουλος

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΙΟΥ

Ίσως οί πατριώτες μας ανησυχούν για τό έργο αυτό. Όμως δέν υπάρχει καμμία ανησυχία δικαιολογημένη. Ήδη υπάρχουν όλες οί αποφάσεις, τόσον του Υπουργού

προβλεπόμενα εσοδοί στα
τό έργο της ασφάλτου.

Τό ποσό αυτό είναι πολύ
μικρό για τις δυνατότητες
της Νομαρχίας. Διότι απ'
όσα γνωρίζουμε, τό 1981 θά
διατεθῆ πολύ μεγαλύτερο
ποσό στό νομό Λακωνίας.
Κρίνοντας λοιπόν από τόν
περασμένο χρόνο, πού παρά
τή δική μας μεγάλη ενί-
σχυση, καί τή βοήθεια μέ τό
ασφαλτικό ύλικό, δέν πετύ-
χαμε παρά 3 χιλιόμετρα
δρόμου.

Υπάρχουν πληροφορίες,
πώς θά διατεθοῦν καί νέα
ποσά, κυρίως για προβλημα-
τικές περιοχές πρέπει ἡ ενί-
σχυση για τήν Κρεμαστή νά
εἶναι σοβαρή!

Ἐλπίζουμε πώς θά εξασφα-
λισθῆ ἀσφαλτικό ύλικό καί
για ἐφέτος, ἀφοῦ ὁ κος Στα-
θόπουλος ἤδη κάνει προσπά-
θειες.
Τούς λόγους για τούς οποί-
ους πρέπει νά γίνῃ ἡ ἀσφαλ-
τόστρωση τούς γνωρίζῃ κάθε
ἀρμόδιος πλέον.

Ἡ σημαντική ἐκλογική μας
δύναμη τῶν πεντακοσίων
ἀτόμων δέν θά ἀγνοήσῃ τις
προσφορές πρὸς τήν Κρεμα-
στή ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ «ΠΑΤΡΙΩΤΗ»

Ἐπιτροπή ἀπό μέλη τῆς
Ἀθήνας ἐπισκέφθηκαν τόν
Υπουργό Δημοσίων Ἔργων
Κον Τζανετάκη.

Ἀνεφέρθη ἀπό τόν ὑπουρ-
γό πώς θά διατεθῆ συμπλη-
ρωματικό κονδύλιο για ἔργα
στή Λακωνία, καί ὅτι θά ἤθε-
λε νά εἴμαστε στή Σπάρτη
ὅταν πάει ὁ ἴδιος, για νά
θεθεῖ τό θέμα στό Νομόρχη.

Θά περιμένουμε νά δοῦμε
τήν ἐξέλιξη τῆς τελευταίας
ἐλπίδας για τό 1981.

χιονία βεβαία ενθουσιασαν
τούς κυνηγούς για εὐνόητους
λόγους. Ἀκόμα στό χωριό
εἴχαμε καί μικροπλημμύρες
στά ἰσόγεια καί ὑπόγεια ἀπό
τά πολλά νερά. Περισσότερο
ἐπλήγη ἡ γραφική συνοικία
Καλμπάτσι, οἱ κάτοικοι τοῦ
ὁποίου ὁμως ἀντιμετώπισαν
μέ χαρακτηριστική ψυχραι-
μία τήν κατάσταση. Αἰσθη-
τοί ἔγιναν ἀκόμα καί οἱ
πρόσφατοι σεισμοί τοῦ Κο-
ρινθιακοῦ στό χωριό εὐτυ-
χῶς χωρίς ζημιές ἢ θύματα.

Σεισμοί καί στήν Ἀθήνα
φίλοι μου. Ἔτσι καί οἱ Κρε-
μαστιῶτες πού μένουμε στήν
Ἀθήνα ζήσαμε μαζί μ' ὁ-
λους τούς Ἀθηναίους ἀλη-
σμόνητες νύχτες. Τραγική
ἦταν ἡ εἰκόνα νά βλέπεις
παιδάκια, γέρους, ἐγκύους νά
κατεβαίνουν ἀλαφιασμένοι
τά σκαλιά τῶν πολυκατοι-
κιῶν.

Ἀλλά ἄς τά ξεχάσουμε
αὐτά κι' ἄς ἔλθουμε στά
καθαρά Κρεμαστιώτικα μιᾶς
καί ζυγώνει ἡ Λαμπρή κι'
εὐτυχισμένοι ὅσοι θά μπορέ-
σουν νά πᾶνε στήν Κρεμα-
στή.

Στό χωριό μας λοιπόν ἀπό
παλαιά εἶναι ριζωμένη βαθειά
ἡ Χριστιανική πίστη. Σέ
ἀντίθεση μέ τά χωριά τοῦ
κάμπου, πού ἐκτός τοῦ παπᾶ
καί τοῦ ψάλτη, εἶναι σπάνιο
νά δεῖς κάποιον ἄλλον στήν
ἐκκλησία, στήν Κρεμαστή
ἐκκλησιάζεται ὄλο τό χωριό.

Μιᾶς λοιπόν καί ἡ ἐκκλη-
σία μας γεμίζει ἡ Ἱερά
Μητρόπολη Σπάρτης φαίνε-
ται ὅτι θεώρησε καλό νά μᾶς
ἀφήσει χωρίς παπᾶ.

—Οἱ Κρεμαστιῶτες, θά
σκέφτηκε ἡ Μητρόπολη, δέν
ἔχουν ἀνάγκη ἀπό παπᾶ,
ἀφοῦ εἶναι εὐσεβεῖς. Ἄς

μεγάλες ποσότητες ὁλορου-
πατάτας ναξιώτικης ἀπό τήν
Ἀθήνα. Ἐλπίζουμε ὅτι φε-
τεινή παραγωγή τῶν κήπων
νά εἶναι καλή. Κατά τά ἄλλα
ἡ ζωὴ στό χωριό μας κύλησε
ὅπως κάθε χειμῶνα. Μέ μιά
ἐλπίδα νά μπορέσουν κάποτε
καί οἱ ντόπιοι κάτοικοι νά
ἀποκτήσουν κάτι πού δικαι-
οῦται κάθε ἄνθρωπος. Μιά
ζωὴ ἀνθρώπινη. Αὐτά ἀπό τό
χωριό. Καλή ἀντάμωση τό
Πάσχα.

Σέ κρεμαστιώτικο τόνο ΨΑΛΜΩΔΙΕΣ

φροντίσουμε για τά ἄλλα
ἀμαρτωλά χωριά.

Αὐτό βέβαια μᾶς κάνει
περήφανους γι' αὐτό κι' ἐγώ
αἰσθάνομαι τήν ἐπιθυμία νά
πῶ λίγα λόγια για τό θρη-
σκευτικό μου παρελθόν.

Ἀπό μικρή ἡλικία λοιπόν
εἶχα βάλει σά σκοπό νά γίνω
ψάλτης. Νά λέω τόν Ἀπό-
στολο, νά ψέλνω καί νά μέ
κοιτάζουν οἱ κοπελιές κι'
ἀκόμα νά λένε οἱ γυναῖκες
μετά τό σχολασμα.

—Εἶδες κείνο τό παιδί, μιά
φωνή καμπάνα. Δυστυχῶς
ὁμως παρ' ὅλη τή μακρά
θητεία κοντά στό μπαρμπ'
Ἀνάργυρο τό μόνο πού
πέτυχα ἦταν νά λέω μερικά
«κύριε ἐλέησον» καί κείνα
στόν ἔσπερινό.

Ἀλήθεια ὁμως ποιός πα-
τριώτης δέν ἀγαπᾶ καί δέν
θαυμάζει τόν μπάρμπ' Ἀ-
νάργυρο.

Τί νά πεῖ κανεῖς για τό
ψάλσιμό του. Ὅπου κι' ἄν
πήγα πουθενά δέν ἔνοιωσα
τέτοια συγκίνηση ἀπό ἄν-
θρώπινο ἦχο. Ἐνας πατριώ-

Γραμματέας
Παντελῆς Παπαμιχαλόπου-
λος
Ταμίας Ἀνδρέας Πουλάκης
Σύμβουλος
Χρῆστος Ἀρκούδης
Σύμβουλος
Δημήτρης Κουλούρης
Σύμβουλος
Μιχάλης Λεγάκης
Τό νέο Δ.Σ. εὔχεται πλήρη
συνεργασία μεταξύ ὄλων τῶν
Κρεμαστιῶτικων Συλλόγων

γίου Ἐσωτερικῶν ὄσων καί
τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Ἀμύ-
νης για τό ἔργο τοῦ δρόμου
Κρεμαστής-Μαρί.

Πλέον εἶναι καθαρά θέμα τῆς
ΜΟΜΑ νά ἐγκαταστήσῃ τό
κλιμάκιο.

Τό ἀπροσδόκητο πρόβλημα
τῶν σεισμῶν δυσκόλεψε κά-
πως τήν κατάσταση.

Εἶναι ὁμως βέβαιο ὅτι στό
τέλος θά μείνουμε ἱκανοποι-
ημένοι, ἀπό τις ἐργασίες τῆς
ΜΟΜΑ παρότι καθυστεροῦν
κάπως.

στροφή καί ψυχραιμος βγαί-
νει στήν αὐλή καί φωνάζει μέ
σοβαρή φωνή.

—Ἐλένη πάρε δύο κουτά-
λια καί κατέβα στό κατόϊ.
Γρήγορα ὁμως γιατί θά κρυ-
ώσουν τά λεκκόκια.

Μιά μεγάλη βδομάδα πάλι
ὁ παπα-Στέλιος εἶχε σηκώσει
τήν ἔνταση τοῦ μεγαφώνου
του ἐνῶ τό μεγαφῶνο τοῦ
μπαρμπ' Ἀνάργυρου τό εἶχε
κλείσει μέ ἀποτέλεσμα ἡ
φωνή τοῦ ψάλτη νά μὴ φτά-
νει στήν ἔνταση τῆ φωνῆ τοῦ
παπᾶ. Σέ μιά στιγμή δέν
ἄντεξε καί φώναξε μέσα στήν
ἐκκλησία.

—Πολύ μας τό σήκωσες
παπα-Στέλιο, λαμπάδα μᾶς
τόν ἔκανες.

Μέσα στή γενική ἰλαρό-
τητα ἐξήγησε μέ σοβαρό
ῦφος.

—Τόν ἦχο δηλαδή.
Μιά Ἀνάσταση πάλι τῆ
νύχτα, δέν ἔβλεπε τότε, ἀκού-
γοντας τῆ φασαρία πού ἔκανε
ὁ κόσμος φεύγοντας πρὶν τῆ
λειτουργία ἄρχισε νά ψέλνει.

—Διεσκορπισθήτωσαν οἱ
ἐχθροὶ αὐτοῦ καί φυγέτωσαν
καί πήγαν νά φάνε μαγειρί-
τσα.

Αὐτά καί Χριστός Ἀνέ-
στη, ἀδελφοί.

της ἔλεγε τις ἄλλες στό
καφενεῖο «ἡ Λακωνία».

—Γιορτῆ χωρίς μπαρμπ'
Ἀνάργυρο δέν τήν καταλα-
βαίνεις.

Ἰδιαίτερα τῆ Μεγάλη βδο-
μάδα ἡ φωνή του ἀποκτᾶ
κάτι τό ἐξώκοσμο.

Στήν ἀρχὴ κατανυκτικός,
σκορπίζει ρίγη καί τήν Ἀ-
νάσταση γίνεται γλυκύτατος
γεμίζοντάς μας ἀγαλλίαση.

Πέρα ὁμως ἀπό τό ψαλτικό
του ταλέντο εἶναι ἕνας σπά-
νιος ἄνθρωπος μέ λεπτό καί
ὁμορφο χιούμορ.

Ἀξίζει νά θυμηθοῦμε μερι-
κά περιστατικά. Παλειότερα,
ὅταν ἔβλεπε, ἡ γυναῖκα του ἡ
θειά-Λένη, εἶχε ξεχάσει ἕνα
βράδυ νά κλείσει τό κοτέτσι,
μέ ἀποτέλεσμα τῆ νύχτα ἡ
ἄλεπού νά πνίξει ὄλες τις
κότες.

Τό πρωτῆ λοιπόν, ἡ θειά-
Λένη φτειάχνει τά λεκκόκια
καί τά δίνει στόν μπαρμπ'
Ἀνάργυρο νά πάει νά ταῖσει
τις κότες.

Κατεβαίνει λοιπόν αὐτός
στό κατόϊ, βλέπει τῆ κατα-

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Οί εκλογές του Συλλόγου

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, θά γίνει η καθιερωμένη γενική Συνέλευση του Συλλόγου «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ» στην Αθήνα σύμφωνα με τό καταστατικό. Η Γενική Συνέλευση, πού είναι τό ανώτερο όργανο του Συλλόγου μας, θά γίνει μέχρι τό τέλος Μαΐου. Όλοι οί πατριώτες θά ειδοποιηθούν σχετικά. Χρέος όλων μας είναι νά παραβρεθούμε στη Γενική Συνέλευση και νά παρακινήσουμε κι άλλους Κρεμαστιώτες νά έρθουν.

Στή Γενική Συνέλευση θά γίνει άπολογισμός του Παλιού Δ.Σ. εκλογή νέου ΔΣ και θά χαραχθεί ή πορεία του Συλλόγου μας για τό μέλλον. Όλοι στη Γενική συνέλευση λοιπόν για τό καλό του Συλλόγου για τό καλό της Κρεμαστής.

Η χοροσπερίδα του Συλλόγου

Λόγω των σεισμών αναβλήθηκε ό άποκριάτικος χορός του Συλλόγου ό «ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ» πού θά γινόταν τό Σάββατο 21/3/81 στο Ξενοδοχείο «Ο ΞΕΝΟΦΩΝ». Έλπίζουμε νά γίνει κάποια σχετική εκδήλωση τό Πάσχα στο χωριό πού είναι ... άντισεισμικό.

Οί σεισμοί

Οί σεισμοί της 24ης Φεβρουαρίου πού έπληξαν την Κορινθία τή Βοιωτία και την Αττική προκάλεσαν παγκόσμια συγκίνηση. Τά «ΚΝ» πέρα από τή συμπάθεια προς τά θύματα των σεισμών άπευθύνουν έκκληση προς τή πολιτεία νά λάβει τά κατάλληλα μέτρα (σωστές κατασκευές και σωστή ενημέρωση πρώτα-πρώτα) ώστε στο μέλλον νά περνάμε όσο γίνεται πιο άνώδυνα τους σεισμούς.

Οί βουλευτικές εκλογές

Μέσα στο 1981 θά γίνουν οί βουλευτικές εκλογές κάθε πατριώτης θά ψηφίσει την παράταξη και τους ανθρώπους πού αυτός νομίζει. Η έφημερίδα μας εκφράζοντας και την τακτική του Συλλόγου μας ακολουθεί άδέσμευτη γραμμή. Μπορούμε όμως νά πούμε με κάθε πατριώτη. Οί βουλευτικές εκλογές θά είναι από τις πιο κρίσιμες της νεώτερης Ελλάδας και καθ' ένας μας θά πρέπει νά αναρωτηθεί τί φταίει πού τό χωριό μας έφτασε από κεφαλοχώρι νά γίνει έστία γερόντων; Κι' ακόμα ή βοήθεια της κυβέρνησης τά τελευταία χρόνια προς την Κρεμαστή ήταν αυτή πού δικαιούτο;

ΔΩΡΕΕΣ

ΓΙΑ ΤΑ «ΚΝ»

Οί πατριώτες της Αυστραλίας 170 δολ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. και ό κ. Γρηγόρης Πουλάκης άπόκτησαν άνο-

Πρός τά «Κ.Ν.»
Αγαπητοί πατριώτες. Έλαβα την έφημερίδα του Συλλόγου της Αθήνας. Και χάρηκα για τά νέα πού έμαθα. Αν και λείπω 60 χρόνια από τό αγαπημένο μου χωριό πάντοτε θυμάμαι τους συγγενείς και μαθαίνω νέα τους. Ευχομαι καλή πρόοδο στο Σύλλογο.

Σας χαιρετώ με θερμούς πατριωτικούς χαιρετισμούς Χρυσούλα Γ. Πραγαλού (Τό γένος Θ. Κ. Γκιουζέλη)
Καλλιφόρνια

Πρός τή Συντακτική Έπιτροπή των «Κ.Ν.»

Έχω διαβάσει όλα τά φύλλα της έφημερίδας του Συλλόγου «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ». Είναι πολύ ευχάριστο πού μπορείτε και εκδίδετε μια κρεμαστιώτικη έφημερίδα. Αυτή ή ευχαρίστηση είναι μεγαλύτερη για μās πού ζούμε στη ξενιτιά. Όλοι οί πατριώτες της Καλλιφόρνιας μέσω των «Κ.Ν.» στέλνουμε τους χαιρετισμούς και την αγάπη μας σ' όλους τους κρεμαστιώτες στην Ελλάδα και τό έξωτερικό.

Με αγάπη
Μιχάλης Γκιουζέλης
Καλλιφόρνια

Νέα Υόρκη 15-2-81

Αγαπητοί συγχωριανοί, σας χαιρετώ. Πήρα από τό συμπατριώτη μας κ. Γ. Μπελέση τά «Κ.Ν.», πού αν και βρίσκομαι τόσο μακριά, με έφεραν για λίγο κοντά στην αγαπημένη μας Κρεμαστή. Θέλω νά συγχαρώ την εκδοτική έπιτροπή των «Κ.Ν.»

νά έχουμε καλύτερα άποτελέσματα και για νά μή δημιουργούνται παρεξηγήσεις.

Γνωρίζω ότι τό χωριό μας έχει ανάγκη από πολλά έργα και κυρίως από δρόμους. Αυτό πού είναι άπαραίτητο είναι νά τελειώσει ή ασφαλτόστρωση και κατόπιν προχωρούμε σε άλλα έργα.

Γνώμη μου είναι ότι δέν πρέπει νά είχατε άρχισει τό δρόμο για τό Μαρί. Τό ίδιο και ό Σύλλογος της Αμερικής νά μή είχε προβεί σε ένισχυση της Κοινότητας Πελετών για τή διάνοιξη του δρόμου Πελετών-Κρεμαστής έφ' όσον είχε προσυμφωνηθεί απ' όλους νά τελειώσει ή ασφαλτόστρωση.

Παρατηρώ ακόμα ότι παραμελήθηκε απ' όλους μας τό κληροδότημα ΝΙΚ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ και από καμιά πλευρά δέν γίνεται προσπάθειες. Καθώς φαίνεται θά χαθούν τά χρήματα.

Σας χαιρετώ όλους σας με αγάπη και καλή άντάμωση στο χωριό. Χαιρετισμούς σ' όλους τους πατριώτες.

Τάσος Παρδάλης
Νέα Υόρκη

Κρεμαστή Ιανουάριος 81
ΖΟΥΜΕ ΣΑΝ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ
ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΘΑΜ-
ΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΒΟΥ-
ΤΗΓΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟ-
ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙ-
ΨΗ.

Η λέξη εγκατάλειψη πού τόσο συχνά αναφέρουμε, μιλώντας για τά όρεινά χωριά, είναι μερικές φορές πολύ λίγη για νά άποδώσει την πραγματικότητα σε ότι άφορα τό

Αθήνα Ιανουάριος 81
Αγαπητοί φίλοι

Αισθάνομαι την ανάγκη νά σας εκφράσω τά θερμά μου συγχαρητήρια τόσο για την έφημερίδα όσο και για τό έργο του Συλλόγου «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ».

Πιστεύω ότι οί προσπάθειες πού κάνετε για τή κρεμαστή δέν θά πάνε χαμένες.

Σας χαιρετώ
Αθανάσιος Κυράνης

Λευκωσία 17-1-81

Πρός τή Συντακτική έπιτροπή των «Κ.Ν.» και τό Σύλλογο «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

Σας εκφράζω τις πιο μεγάλες μου ευχαριστίες γιατί λαβαίνοντας την έφημερίδα και τό ήμερολόγιο αισθάνθηκα κι' εγώ έστω και για λίγο ότι βρίσκομαι στο χωριό μας, τή Κρεμαστή.

Σας αξίζουν συγχαρητήρια για τις προσπάθειές σας.

Σας χαιρετώ
Παναγιώτης Παυλάκης
Λευκωσία-Κύπρος

Από τή μακρινή Μανιτόμα, στά βάθη του Καναδά μάς γράφουν.

The pas 13-3—81
Πρός τό Σύλλογο Κρεμαστιωτών

Αγαπητοί Συγχωριανοί
Λάβαμε τά «ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» και ή χαρά μας ήταν πολύ μεγάλη.

Διαβάζοντας την έφημερίδα μάθαμε τά νέα της πατρίδας μας και χαρήκαμε για τις προσπάθειες πού γίνονται από τό Σύλλογο των Αθηνών για τή Κρεμαστή.

Οι πατριώτες της Καλλιφορ-
νίας 50 δολ.

Δημ. Παπαμιχαλόπουλος 500
δρχ.

Ντίνα Πολυχρονοπούλου
500 δρχ.

Κων. Παπαμιχαλόπουλος
500 δρχ.

Παναγ. Παπαμιχαλόπουλος
400 δρχ.

Κώστας Ζώταλης 1.000 δρχ.
Παναγ. Θ. Παυλάκης 500
δρχ.

Δέσποινα Δρίνη 500 δρχ.

Παναγιώτα Λέκκα 500 δρχ.

Σωτήριος Τσιριμώκος 1000
δρχ.

Ἀθανάσιος Κυράνης 1000
δρχ.

Αίκ. Χαραμῆ 1000 δρχ.

Χρυσούλα Πραγαλοῦ 10 δολ.

Τάσσου Παρδαλῆς 25 δολ.

Ἰωάννης Παπαμιχαλόπου-
λος 30 δολ.

Μιχάλης Γκιουζέλης 40 δολ.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Αίκ. Παναγέα 2.500 δρχ.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΜΑΡΙ

Οἱ πατριώτες τῆς Καλλιφορ-
νίας 400 δολ.

Γεωργ. Δούνιας καὶ Γ. Μπε-
λέσης 45.851 δρχ.

Βασίλης Παράσχος 2.000
δρχ.

ΓΙΑ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 81

Οἱ πατριώτες τοῦ Καναδά
103 δολ.

Οἱ πατριώτες τῆς Αὐστρα-
λίας 160 δολ.

ΓΙΑ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 81 ΚΑΙ ΤΑ «ΚΝ»

Κώστας Γλιάτης — Πανα-
γιώτης Παναρίτης — Χρή-
στος Παναρίτης καὶ Νίκος
Παναρίτης 200 δολ.

ράκι στὴν Ἀθήνα.

Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Παναγιώτης κ.
Δρίβας στὴν Κρεμαστή ἀπό-
χτησαν ἀγοράκι.

Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Χρυσάνθος
Παπαμιχαλόπουλος στὴν Ἀ-
θήνα ἀπόχτησαν κορούλα.
Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχό-
μαστε νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεο-
γέννητα.

ΓΑΜΟΙ

Κώστας Θ. Γκλιάτης - Γιώτα
Καραμήτρου στὴν Ἀθήνα
Ἡλίας Σταματογιάννης -
Ἐλένη Μ. Ἀρκούδη στὸν
Πειραιᾶ

Παναγιώτης Ι. Λάββας -
Τούλα Χούλια στὴν Νέα
Ἰόρκη

Νίκος Ζώταλης - Ἀγγελικὴ
Τσούχλου στὴν Ἀθήνα
Χρήστος Τζάκας - Δίς Καλο-
γιάννη στὴν Νέα Ἰόρκη.
Σ' ὅλους τοὺς νεόνυμφους
εὐχόμαστε βίο ἀνθόσπαρτο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσε στὴν Κρεμαστή
ἡ Μαριγώ Δ. Παναρίτη
Στοὺς οἰκείους ἐκφράζουμε
θερμὰ συλλυπητήρια.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

MONTREAL. Στίς 21-3-81
ἔγινε ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ
Συλλόγου Κρεμαστιωτῶν τοῦ
Καναδά. Ἡ ἐκδήλωση ση-
μείωσε μεγάλη ἐπιτυχία. Δό-
θηκε ἡ εὐκαιρία σ' ὅλους
τοὺς πατριώτες νὰ διασκεδά-
σουν, νὰ θυμηθοῦν τὸ χωριό
καὶ νὰ τὰ ποῦν ἀπὸ κοντά.

Στὴν ἐκδήλωση παραβρέ-
θηκαν καὶ πατριώτες ἀπὸ τὴν
Νέα Ἰόρκη.

Στίς 7-3-81 ἔγινε ὁ Γάμος
τοῦ Θεοδώρου Λεγάκη μὲ τὴ
δίδα Μαρία Λαζάρου ἀπὸ τὴ
Λευκάδα. Τοὺς εὐχόμαστε νὰ
ζήσουν.

γιατί μὲ τὴ δύσκολη ἀλλά
ἀξιέπαινη αὐτὴ προσπάθεια
μπόρεσαν νὰ ἐνώσουν ὅλους
τοὺς κρεμαστιώτες πού εἶναι
διασκορπισμένοι σ' ὅλη τὴ
γῆ. "Ὅλοι οἱ Κρεμαστιῶτες
προσπαθοῦμε νὰ καλλυτερέ-
ψουμε τὴ Κρεμαστή γιὰ νὰ
ζοῦν ἀνθρώπινα οἱ λίγοι κρε-
μαστιῶτες πού ἔμειναν στό
χωριό. Συγχαίρω ἀκόμα τὸ
ΔΣ καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλ-
λόγου τῆς Ἀθήνας γιὰ τὴν
ὁμόνοια καὶ τὴν ἀγάπη πού
δείχνουν μεταξύ τους καθὼς
καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ
τὴν κρεμαστή.

Αὐτὰ τὰ διαπίστωσα καὶ ὁ
ἴδιος ὅταν ἐπισκέφτηκα πρό-
περσι τὴν Ἑλλάδα καὶ παρα-
κολούθησα τὶς ἐκδηλώσεις
τοῦ Συλλόγου ἀπὸ κοντά. Εἶ-
ναι εὐχάριστο πού στοὺς Συλ-
λόγους Ἀμερικῆς, Καλλι-
φόρνιας, Καναδά καὶ Αὐ-
στραλίας προστέθηκε καὶ ὁ
Σύλλογος «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»
πού μπόρεσε νὰ ἀντιμετωπι-
ζει πιὸ σωστά τὰ προβλή-
ματα τῆς Κρεμαστῆς μιᾶς καὶ
βρίσκεται πιὸ κοντὰ σ' αὐτή.

Ἀκόμα ἔχει τὸ προνόμιο
νὰ ἔχει μορφωμένους ἀνθρώ-
πους στὶς τάξεις του. Γιατί
δυστυχῶς ἐμεῖς οἱ παλαιότε-
ροι δὲν εἶχαμε τὴ τύχη καὶ
τὴν εὐχέρεια νὰ ἀποκτήσου-
με μόρφωση. Παρ' ὅλα αὐτὰ
ὅμως ὅλοι οἱ ξενητεμένοι
κρεμαστιῶτες ἀγωνιζόμαστε
καὶ προσφέρουμε ὅτι εἶναι
δυνατόν ἀπὸ τὸ μόχθο μας
γιὰ τὸ χωριό μας.

Συνεχίστε λοιπὸν τὴν ὡ-
ραία σας προσπάθεια. Τὰ
«Κ.Ν.» πρέπει νὰ εἶναι ὁ
ἀχώριστος σύντροφος ὅλων
μας. Θὰ συνιστοῦσα σ' ὅ-
λους τοὺς Συλλόγους μας ἡ
ἀλληλογραφία νὰ γίνεται μὲ
τὰ Διοικητικὰ συμβούλια γιὰ

χωριό μας. Θάλεγε ὅτι ὑπάρ-
χει κάποια διαστροφή στὴν
ἀντιμετώπισή μας, ἀπὸ μέ-
ρους ὀρισμένων κρατικῶν ὑ-
πηρεσιῶν, τῶν προβλημάτων
μας. Ἀκοῦμε γιὰ ἀποκέντρω-
ση, γιὰ μέτρα πού θὰ παρακι-
νήσουν τὸν κόσμο νὰ γυρίσει
στὴν περιφέρεια στὴ πραγ-
ματικότητα ὅμως κάνουμε ὅ-
τι εἶναι δυνατόν γιὰ νὰ ἐξα-
φανισθεῖ τὸ ἀνθρώπινο στοι-
χεῖο ἀπὸ τὴν ὑπαιθρο.

Μαῦρα μάτια κάνουμε γιὰ
νὰ δοῦμε γιατρό, ταχυδρόμο
καὶ Λεωφορεῖο. Τὸ χωριό
μας, ἡ Κρεμαστή Λακωνίας
κατοικεῖται ἀπὸ ἀρκετὰ ἄτο-
μα τοὺς τρεῖς μῆνες τοῦ χει-
μῶνα καὶ ἀπὸ ἑκατοντάδες
τὸν ὑπόλοιπο χρόνο. Ἀκοῦ-
με ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο ὅτι
ἀποκαταστάθηκε ἡ συκοι-
νωσία στὰ ὄρεινά χωριά, ὅτι
ὁ κίνδυνος ἀπομακρύνθηκε
ὀριστικά καὶ ἡ ταλαιπωρία
τῶν κατοίκων τέλειωσε.

Τίποτα ὅμως ἀπ' αὐτὰ δὲν
ἀληθεύει δυστυχῶς. Ἔρχε-
ται ἡ μπουλντόζα ἀνοίγει ἓνα
στενὸ δρομάκι ὑψώνοντας δε-
ξιά καὶ ἀριστερά τὰ παγω-
μένα χιόνια. Αὐτὸ τὸ πράγμα
τὸ ὀνομάζουν ἀποκατάσταση
τῆς συκοινωνίας. Δυστυχῶς
μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντιμετω-
πιζοῦνται ὄχι μόνον τὰ χωριά
ἀλλὰ καὶ οἱ πόλεις. Ἀνακοι-
νώσεις, προγράμματα, ἐνέρ-
γειες ἀλλὰ τὴν πραγματικό-
τητα πού εἶναι πολὺ διαφορε-
τικὴ ὅλοι τὴν, ξέρουμε.

Ἀποκλεισμένοι λοιπὸν
χωρὶς γιατρό, χωρὶς φάρμα-
κα, χωρὶς τηλέφωνο, χωρὶς
λεωφορεῖο, χωρὶς παπᾶ οἱ
κάτοικοι τῆς Κρεμαστῆς
περιμένουν μὲ τὰ μάτια στραμ-
μένα γεμάτα τρόμο στό μολυ-
βένιο οὐρανὸ.

Ἰωάννης Π. Λάββας

Θα πρέπει ὅμως ὅλοι στὴν
Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ νὰ
βοηθήσουμε τὸ χωριό μας.

Μέσα ἀπὸ τὰ «Κ.Ν.» στέλ-
νουμε θερμούς χαιρετισμούς
σ' ὅλους τοὺς Κρεμαστιῶ-
τες.

Μέ ἐκτίμηση
Κώστας Γκλιάτης
Παναγιώτης Παναρίτης
Χρήστος Παναρίτης
Νίκος Παναρίτης

Αὐστραλία Ἰανουάριος 81
Ἀγαπητοὶ πατριῶτες

Κατ' ἀρχὴν ἔχετε τοὺς θερ-
μούς χαιρετισμούς ὅλων τῶν
Κρεμαστιωτῶν τῆς Αὐστρα-
λίας. Πρὶν ἔρθω στὴν Ἑλλά-
δα εἶχα στείλει τὶς διευθύν-
σεις τῶν πατριωτῶν μαζί μὲ
ἐπιταγὴ 170 δολ. γιὰ τὶς συν-
δρομές τῶν «Κ.Ν.».

Δυστυχῶς χάθηκε τὸ γράμ-
μα. Ἐλπίζω νὰ τακτοποιηθεῖ
τὸ θέμα (σημείωση «Κ.Ν.»
πράγματι τὸ θέμα τακτοποιή-
θηκε).

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφημε-
ρίδα ἀρέσει σέ ὅλους γιατί
μᾶς φέρνει τόσο κοντὰ στὴ
κρεμαστή. Δὲν χορταίνου
νὰ τὴ διαβάζουν, ὅλοι θέλουν
περισσότερες σελίδες.

Θὰ παρακαλοῦσαμε ἀκόμη
νὰ μᾶς γράψετε ἢ νὰ δημοσι-
εύσετε στὰ «Κ.Ν.» πὼς ξοδεύ-
τηκαν τὰ χρήματα γιὰ τὴν
ἄσφαλο γενικά.

Νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ
ὑπάρχει ἐνημέρωση γιὰ τὰ
χρήματα πού στέλνουμε ἀπὸ
τὸ ἐξωτερικὸ γιατί καὶ μα-
κρὰ εἴμαστε καὶ ἀκόμα διά-
φοροι πατριῶτες εἴτε ἀπὸ κα-
κότητα εἴτε ἀπὸ ἄγνοια δια-
δίδουν ἀναληθῆ πράγματα.

Μέσα ἀπὸ τὰ «Κ.Ν.» χαι-
ρετῶ οἰκογενειακά ὅλους τοὺς
Κρεμαστιῶτες.

Γιῶργος Δρίβας
Σίδνευ-Αὐστραλίας

(Μιά πραγματική Ίστορία του 1919 στη Κρεμαστή)

Μήνες τώρα καρτερούσε ή Νικολίνα νά καλοσυνέψει, νά εγκαταλείψει τή χαμοκέλα της, και μέ τή ρόκα της νά βγῆ στή ροῦγα.

Ἡ σημερινή Μαγιατική μέρα, δέ ξεσήκωσε μόνο τή Νικολίνα, κίνησε τό κάθε τί.

“Οπου πέσει ή ματιά σου, θά δεις κίνηση ζωῆ, ξεσηκωμό.

Ἀπό τίς διάπλατα ἀνοιγμένες πόρτες τῶν σπιτιῶν τοῦ χωριοῦ, μπαινοβγαίνουν ἄνθρωποι, στά σοκάκια τριγυρνᾶνε, ζωηρά χαρούμενα παιδιά, στά μισανθισμένα δέντρα πετοῦν και κελαϊδοῦν πουλιά στίς ράχες ἀνεβοκατεβαίνουν κατσίκια ἀρνιά και ἀμέτρητα ζώφια, πού δέν διακρίνονται ἀπό μακρῶ.

Ἡ γριά Νικολίνα, ἀργά γνέθοντας κατηφορίζει και παρακολουθεῖ τίς ἀνοικτές πόρτες.

— Καλημέρα Σουσάνα! πρωῖ-πρωῖ στόν ἀργαλειό παιδάκι μου, εἶπε και ἀκούμπισε στή πέτρα πού τήν εἶχε ξεχωρίσει γιά κάθισμα σάν ἦταν νιά ἀκόμα.

— Καλῶς τή θειά Νικολίνα, σ' εἶχα στό νοῦ μου, πῶς δέ φάνηκες; ἀπάντησε ή Σουσάνα χωρίς νά σταματάει τή δουλειά της.

Ἡ γριά Νικολίνα ἦταν ή πιό ἀξιαγάπητη γειτόνισσα, γνώριζε ἄριστα τή τέχνη τ' ἀργαλειοῦ, γνώριζε ἀπό ξεμαγέματα, βότανα και γιατροσόφια και πρόσφερε ἀκούραστα σ' ὅλους τίς ὑπηρεσίες της.

Ἡ Σουσάνα ἦταν μιά νέα ἄξια γυναῖκα εἶχε δύο μικρά παιδιά, και ὁ ἄντρας της ὁ Μιχάλης μετανάστευσε στήν Ἀμερική, ὁ πεθερός της ὁ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΠΙΚΡΗ ΑΝΟΙΞΗ

Ὁ Γέρο Κουκούλης ζύγωσε πιό κοντά ἔβγαλε τό σκουφο του τόν ἀκούμπισε στά γόνατά του σταυροκοπήθηκε, και ἔδινε χίλιες εὐχές στή Σουσάνα ἐνῶ ή θειά Νικολίνα συμπλήρωνε και σταυροκοπιόταν.

Οὔτε θυγατέρα μας νά ἦσουνα Σουσάνα δέ θα μᾶς εἶχες ἔτσι.

Μόλις τελείωνε τό πρόγευμα τῶν γειτόνων ξεπρόβαλλε στήν ἀπέναντι γωνία τοῦ δρόμου κάποιος ντυμένος στό χακί ζύγωσε και λέει:

— Γέρ Μιχαλιές! Ἐκπληκτη ή Σουσάνα σήκωσε τά μάτια της στή μεριά της φωνῆς βλέποντας ποιός ἦταν.

— Βρέ καλῶς τόν Αναστάση; πότε ἦρθες; εἶπε και ἀγκάλιασε τόν ἀπροσδόκητο ἐπισκέπτη. Πῶς πάει ὁ στρατός;

Καλά Σουσάνα ἀπαντᾶει και ὁ Ἀναστάσης μέ ἰσχνή ἀρρωστιάρικη φωνή. Τό πρόσωπό του εἶναι κατακίτρινο και τά κόκαλά του διακρίνονται.

— Χτές τό βράδυ ἦρθα στό χωριό, και ἤμουν ἀποσταμένος τόσο πολύ, πού πλάγιασα ἀμέσως.

— Θά κάτσεις μέρες ρώτησε ή θειά Νικολίνα.

— Ναί θά κάτσω κάνα μήνα. Τί κάνει ή γειτονιά μας, ἐσένα μπάρμπα Γιάννη μιά χαρά σέ βλέπω. Ὁ γέρος Σουσάνα ποῦθε πήγε; ἔλεγε ὁ Ἀναστάσης, θέλοντας νά ἀποφύγη νά μιλά γιά τόν εαυτό του.

— Βγῆκε μέ τά ζά Ἀναστάση πῶς και τόν μικρό

σμο πού ἄφινε ή λεβεντιά του τίς ἀγάπες του στίς νιές τοῦ χωριοῦ, ἡσύχαζε μόνο μέ τή σκέψη τοῦ γυρισμοῦ, τότε μέ πιό πολύ ὄρεξη θά ριχνόταν στή δουλειά γιά τή δημιουργία. Σήμερα ὁμως δέ θέλει νά ὄνειρευεται, τρέφει μόνο μικρές ἐλπίδες, πού ἀρειά και πού τοῦ δίνουν κάποιο χαμόγελο. Πᾶμε κατά τή Πιάτσα Ἀναστάση τοῦ λέγει ὁ Γέρο Κουκούλης, και σηκώνεται ἄτονα. Πρὶν καλά καλά ἀπομακρυνθοῦν οἱ δύο γυναῖκες λένε:

Κρίμα τό παιδί, δέν εἶναι καλά; ή θειά Νικολίνα ἔδωξε μακρῶ τό κάθισμα τά Ἀναστάση, και πέταξε τό φλυτζάνι, ἀπό τό φόβο τῆς ἀρρώστειας.

Καί οἱ δύο τους μείναν σιωπηλές φοβισμένες. Ἡ σβελτάδα της Σουσάνας εἶχε ἐξαφανιστεῖ, βασανίζόταν ἀπό μιά προαίσθηση. Τά χαμηλωμένα μάτια της θειά Νικολίνας φορτώθηκαν ἀσήκωτους συλλογισμούς. “Οταν σέ λίγο φάνηκε ὁ Γέρο Νικολῆς μέ τόν ἐγγονό του πού γύρισε ἀπό τά χωράφια, ή Σουσάνα ἀγκάλιασε τό μικρό γυιό της και τόν φίλησε, γιά νά διώξη κάπως τή θλίψη της.

— Ἀπόστασες παιδάκι μου τοῦπε, ξανάσανε γιά νά φᾶς. Ἡ μικρή Χρυσάνθη μέ τή μονοπλεξίδα τῶν μαλλιῶν της εἶχε πεινάσει και γύρισε γκρινιάζοντας.

Οἱ μέρες κυλοῦσαν, ἐνῶ θλίψη σκέπαζε τή φτωχή γειτονιά της ἄκρης τοῦ χωριοῦ. Ὁ Ἀναστάσης δέν ἔβγα-

εἰκονίσματα

— Ἐλα ἐδῶ γιαγιά μου, εἶπε σιγά ή μικρή Χρυσάνθη στή γιαγιά της τή θειά Παναγιώταινα, μιά μεσόκοπη δυνατή γυναῖκα, πούφερε στό κόσμο δώδεκα παιδιά, και ἔσερνε μόνη της ἕνα βαρῦ ζυγό ἀπό φροντίδες, πού ἄφισε ὁ ἄντρας φεύγοντας στή ξεντειά. Μαζύ του ἀκολούθαγαν τά πιό μικρά παιδιά της, μέ τά καστανά κεφάλια τους, τρομαγμένες ὑπάρξεις μείναν ἀπολιθωμένα ἔξω ἀπό τό σπίτι.

— Σῶπα παιδάκι μου καθήσυχαιζε ή θειά Παναγιώταινα τή κόρη της προσπαθώντας νά κρύψη τή μεγάλη της πίκρα και ἀνησυχία.

— Ἐστειλα κιόλας ἀγωγιάτη νά ξαναφέρει τό γιατρό, εἶπε στή κόρη της πού ἔστεκε ἀμίλητη πλάι της. Ἡ ἀναστάτωση πούφερε ή ἀρρώστεια ἔκοψε τό ρυθμό της ζωῆς τοῦ χωριοῦ, ὁ φόβος λύγιζε και τά πιό δυνατά παλληκάρια. Τά σπίτια τῶν ἀρρώστων ἀπομονώθηκαν. Στρατιῶτες μ' ὄπλα μῆκαν φρουροί στίς πόρτες και ἔκοψαν τήν ἐπικοινωνία. Σάν ἦρθε ὁ γιατρός ἄφισε ἐλπίδες στό πελαγωμένο σπίτι της Σουσάνας, ή βλογιά κτύπησε και τά δύο παιδιά ἀλλά ὄχι βαρειά.

— Σάν δέ κτυπήση στό στήθος ἔλεγε ὁ γιατρός ὑπάρχει σωτηρία!

Τά χαράματα ὁ Ἀναστάσης κοινώνησε, ἐνῶ λίγες στιγμές μετά λυπητερά ή καμπάνα ἔστελνε ἕνα παγωμένο ἦχο, ἕνα στεγνό μοιρολόϊ στό νέο πού ἔφυγε. Ἦταν ή πρώτη φορά πού νίκησε ή σκληρή ἀσθένεια.

Ὅλες τίς μέρες δίναν

πρόσωπο της κόρης της, και μείναν ἐκεῖ, σάν νά μὴν εἶχαν τή δύναμη νά κουνηθοῦν. Δέν βλέπαν μόνο τή κόρη της βλέπαν μιά ἄλυσίδα εἰκόνες, βλέπαν τά ἐγγονάκια ὀρφανεμένα βλέπαν μαύρους καβαλλάρηδες ἄγνωστες μορφές, ἕνα λαβίρυνθο, κάτι τρομακτικό, πού στέγνωσε τή ψυχή της μάννας.

— Νά μάννα μέ κτύπησε και

μείνα εἶπε σιγά μέ πίκρα ή Σουσάνα, ἐνῶ θά ἤθελε νά πέση στήν ἀγκαλιά της μάννας της σάν ὅταν ἦταν μικρή, νά κλάψη μέ λιγμούς τη τύχη της πού ἦταν τόσο σκληρή και ἄδικη.

— Πλάγιασε παιδάκι μου και πιές κάτι σοῦρθε ἐλαφρά και θά περάση ή μικρή ἐλπίδα μεγάλωνε στή μάννα και τήν κράτηση ὄρθια νά ἀντισταθῆ ἔμεινε στό σπίτι μέ τή Σουσάνα και τά ἐγγονάκια, γιά νά ἐμποδίση τό Χάρο πού τριγυρνοῦσε λαίμαργα στά φτωχόσπιτα της ἄκρης τοῦ Χωριοῦ. Ἐφυγε πρὶν σκοτεινιάσει, και κρυφά τήν ἀναπλήρωσε ή πιό μεγάλη ἀπό τίς κόρες της ή Χρυσούλα. Καμμιά δύναμη δέ βάσταζε τ' ἀδέλφια ὅσο και ἂν οἱ δυνάμεις τοῦ στρατοῦ εἶχαν ἐνισχυθῆ και σφίξει τήν ἀπομόνωση.

Τά μεγάλα γεμάτα καλωσύνη και συμπόνια μάτια της Σουσάνας εἶχαν γεμίσει ἀπό καυτά δάκρυα, αὐτός ὁ μήνας πού μῆκε μέ τόσο χαρούμενη ὄψη, πού ἔφερνε τόσες ἐλπίδες, ἔκρυβε τόσο πόνο τόσα βάσανα και θανατικά. Ἄθελα τά χέρια της Σουσάνας ψηλάφισαν τό στήθος, και ἐνοιωσαν ὑποπτα σημάδια. Τά λόγια τοῦ γιατροῦ στρυφογύρισαν στό μυαλό

Γερο-Νικολός βοηθούσε τη νύφη του σ' άρκετές σπιτικές και άγροτικές δουλειές.

— Ώραία μέρα σήμερα είπε ή γριά Νικολίνα τραβώντας μαλλί στή ρόκα της.

— Νυσάφι θειά Νικολίνα, δέν είδες τί παλειοχειμώνα έκανε φέτο! Θάχουμε όμως καλή χρονιά, γιατί έβρεξε και τώρα στρώνει ό καιρός.

Τή Σουσάνα διέκοψε ό Γερο-Κουκούλης, πού κοντοστάθηκε στό δρόμο άκουμπισμένος στή μαγκούρα του.

— Γειά σας ρέ κορίτσια, τί τά λέτε; είπε και ζύγωσε πió κοντά στίς γυναίκες.

Στά διπλανά σφεντάμια, ένας χείμαρος μέλισσες, σκόρπαγε ένα γλυκό ήχο, σάν τραγούδια έργατιάς πού θέριζε ευτυχισμένο χωράφι, ό καταγάλανος ουρανός έδώ έκει γέμιζε καπνούς, από φούρνους πού καίνε πολλές νοικοκυράδες μέ τήν ευκαιρία τής καλωσύνης.

— Γιά πού τόβαλες μάρμπα Γιάννη ρώτησε ή Σουσάνα, τυπικά περισσότερο παρά γιατί δέν ήξερε.

— Ίσια μέ δώ Σουσάνα, πió ύστερα θά βγώ στή πιάτσα είπε ό γέρο Κουκούλης κοιτάζοντας πού θά βολευτεί.

Ήταν τόσο γλυκομίλητη και καλοσυνάτη ή Σουσάνα, πού οί γέροι τής γειτονιάς τήν είχαν στήριγμα, όσες δουλειές και άν τις τύχαιναν τά πρόκανε όλα και έφτανε σ' όποιον τή γήρευε.

Σταμάτησε λίγο τόν άργαλειό, πήκε στό έσωτερικό του σπιτιού κοιτάζε τό φαί της και γύρισε φέρνοντας στά χέρια της ένα πήλινο πιάτο μέ τυρί και μαλακό ψωμί, ήξερε πώς οί μουσαφίρηδες της δέ θά τή περιφρονήσουν.

κοντά, ή Χρυσάνθη έπιασε τά παιγνίδια, άμα πεινάση θά γυρίση.

Στό πρόσωπο τής Σουσάνας ήταν ζωγραφισμένη μιά λύπη, έβλεπε ένα νέο άνθρωπο, πού τόν γνώριζε αισιόδοξο, δυνατό χαρούμενο, νά τόν τρυγάει ή άρρώστεια, απέφευγε όμως νά ρωτήσει γειά τήν ύγειά του, μή τόν φέρει σέ δύσκολη θέση, μή τόν λαβώσει ακόμα πió πολύ.

— Τί νά σέ τρατάρουμε 'Αναστάση; θά πιής καφέ.

— Ναι Σουσάνα άπάντησε ό 'Αναστάσης, θά τόν πιώ. Φεύγοντας ή Σουσάνα βρήκε ευκαιρία ή θειά Νικολίνα και ρωτά.

— Έγειανες 'Αναστάση μου, μάθαμε πώς άρρώστησες παιδάκι μου.

— Ό Θεός θειά Νικολίνα άποκρίθηκε μέ πίκρα ό 'Αναστάσης μή δίνοντας πió πολλές πληροφορίες. Φέρνονταν τό καφέ ή Σουσάνα λέγει, δέ σέ ρώτησα και του λόγου σου μάρμπα Γιάννη μήπως ήθελες καφέ.

— Μπά παιδί μου δέ θέλω.

Ή άνοιξιάτικη μέρα, πρόσφερε ένα μοναδικό μεγαλειό, ό λαμπερός ήλιος καθρεπτιζόταν σ' άμέτρητα ύγρά χορτάρια, και άντανακλούσε πολύχρωμες άκτίνες. Τά κελαηδήματα τών πουλιών μοιάζαν μέ ξεφάντωμα γλεντιού. Ήταν τόσο όμορφη μέρα πού σούδινε διάθεση νά ζήσης! Αυτό έκανε τόν 'Αναστάση νά καταπίνει πίκρες μαζί μέ τόν καφέ. Ή κλονισμένη ύγεια τουκοψε όλα του τά όνειρα πρίν φύγη από τό χωριό γιά στρατιώτης, λυπόταν πού άφινε τούς δικούς του. Θυμόταν τούς χορούς τίς διασκεδάσεις, τό θαυμα-

πιά έξω από τό σπίτι, έστελνε μόνο θλιβερά μαντάτα ή άρρώστειά του. Ή γειτονιά ήταν στό πόδι. Όμως δίσταζαν νά πán στον άρρωστο. Ή Σουσάνα πήρε τή Θειά Νικολίνα, και έτρεξαν στον άρρωστο άψηφόντας τό κίνδυνο. Ήταν κατάχλωμος, αδύνατος πικραμένος, ή φωνήτου άκουγόταν σ' άναρχόταν από μακριά από μεγάλη βάθη.

Στείλαν γιά τό γιατρό και σάν φάνηκε τό ψαρι άλογο του γιατρού, ήταν σάν νά ξεπρόβαλαν σπίθες έλπίδας από τή καρδιά τής τρομαγμένης γειτονιάς. Βγήκαν όλοι στό δρόμο και άγωνιούσαν νά μάθουν. Σέ λίγο από στόμα σέ στόμα πέρναγε τό σκληρό μαντάτο.

— Δέν είναι μόνο ή παλιάρρώστεια είπε ό γιατρός είναι και ή βλογιά πού κολλάει και κινείται σάν τόν καπνό.

— Κινδυνεύετε όλοι άπομακρυνήτε φυλακτήτε. Τρόμος και πανικός σπάρθηκε σ' όλο τό χωριό. Κάθε πρωινό πού ξημέρωνε και ή άρρώστεια είχε κτυπήσει και κάποια πόρτα. Ή Θειά Νικολίνα ή γριά Κουκούλαινα, ή Βγενιά άρπάκτηκαν στά δίκτυα τής άρρώστειας. Ξημέρωνε Κυριακή και ήταν μιά σκληρή Κυριακή γιά τή Σουσάνα. Στό κάτασπρο καθαρό προσωπάκι τής Χρυσάνθης, πρόβαλαν τά άπειλικά σύννεφα τής βλογιάς. 'Ανάστατη ή μάνα σφίγκοντας τή καρδιά της προσπαθούσε νά δείξη ψύχραιμη. Έδινε ζάχαρι στή μικρή κόρη της, νά τής έρθει έλαφρά. Σάν έφτασε ή μάνα της στό σπίτι τή βρήκε νά προσεύχεται σά

όμορφες νιές, χαρούμενα παιδιά και κάθε τόσο ή καμπάνα έστελνε τά μαύρα μηνύματα, πάει ή θειά Νικολίνα, ή γριά Δημήτραινα και ό γέρο Μήτρος. Ή δύναμη τής άρρώστειας φούντωνε, γινόταν θεριό άνημερο έτοιμο νά κατασπαράξη, όποιον άπάντηση στό διάβα του. 'Αδύναμοι άνθρωποι στράφηκαν μόνο στό θεό γιά νά σωθούν.

Ή θειά Παναγιώταινα έλοιωνε στους δρόμους, από τό σπίτι της στήν άλλη άκρη του χωριού στό σπίτι τής βασανισμένης κόρης της. Τά μικρά άδελφια τής Σουσάνας παραμόνευαν τούς φρουρούς στρατιώτες, νά χωθούν στέ σπιτί τής μεγάλης τους άδελφής, αλλά τή τελευταία στιγμή κάποιο μάτι τάβλεπε, και δέ φτάναν εκεί πού δέν ήταν παρά ένας Γολγοθάς, π' άνεπάντεχα άνηφόριζε, ή τόση προσφιλή τους ύπαρξη.

Ήταν περασμένα μεσάνυχτα όταν ξύπνησε άνάστατη ή θειά Παναγιώταινα. Ένα τρομακτικό εφιαλτικό όνειρο τής τάραζε τίς ελάχιστες στιγμές γαλήνης. Έβλεπε τή κόρη της γελαστή, ντυμένη στά κόκκινα και καλοδεχόταν τόν άντρα της, πού γυρνούσε από τήν 'Αμερική. Γέρος όμως πολύ γερασμένος, άγνώριστος, πετάκτηκε φοβισμένη, και πρίν χαράξη βρόντηξε τή πόρτα τής κόρης της.

— Ποιός είναι, είπε σιγά ή θειά Παναγιώταινα.

— Γιατίς ήρθες μάνα τέτοια ώρα, είπε ή Σουσάνα, ένω φαινόταν νά πρόσμενε τή βοήθεια τής μάνας. Τά μάτια τής θειά Παναγιώταινας, κοντά στό θαμπό φώς του Καντηλιού, πέσαν στό

της, «σαν κλοπή το στήθος δέν ύπάρχει σωτηρία». Δέν είχε δύναμη νά πονέση νά κλάψη, ν' αντιδράση έβλεπε τόν κόσμο νά τελειώνει, ένοιωθε νάχει φύγη πιά, τό βλέμμα της πήρε μιά ήρεμη μορφή άγίας. Ήταν μιά άγωνίστρια πουδωσε τίμια τή μάχη και τήν έχασε. Έπιασε τό χέρι τής άδελφής της, και μέ σιγανή γλυκειά φωνή τής λέγει:

— 'Αδελφή μου τά παιδιά και τά μάτια μας, νά τά κοιτάτε νά τά μεγαλώστε, έσας θάχουν γονήδες, έγώ πάω πιά. Ξέσπασε σ' αναφιλητά ή Χρυσούλα, πάνω στήν άγκαλιά τής άδελφής της, πλάι ό γέρο Νικολός μέ τίς βαθειές ρυτίδες πού όργωναν τό μέτωπό του, ήταν βουβός, παγωμένος, μιά τραγική μορφή.

— Σώπα άδερφή μου, θά γίνεις καλά.

— Φώναξε τή μάνα Χρυσούλα, νά τήν άποχαιρετήσω, νά πάρω τήν ευχή της, νά τής ζητήσω νά μοιράξη λίγο φαγητό, από τά πιάτα τών άλλων παιδιών.

Ήμεινε ξάγρυπνη τή νύκτα, ένω τά σκυλλιά γαύγιζαν άσταμάτητα. Βυθίστηκε σέ σκέψεις και σκέψεις, άγγιξε τ' όνειρα πουκανε ή μαρτυρική γυναίκα στά λίγα της χρόνια.

Δέν βαρυνωμούσε έδειχνε καρτερικότητα, πίστευε πώς έτσι ήταν γραμμένο.

Πρίν χαράξη στό προσκεφάλι βρισκόταν ή χαροκαμένη μάνα, δέν ήθελε νά πιστέψη πώς σβίσαν οί έλπίδες, ό Θεός είναι μεγάλος παρηγοριόταν, και δέ θ' άφίση νά χαθῆ ή κόρη μου.

ΜΕΤΑΣΕΙΣΜΙΚΑ

«Χαίρε Έγκέλαδε! Οί μελλοθάνατοι της Αθήνας σέ χαιρετούν!» Κάπως έτσι αισθάνθηκαν τόν έαυτό τους τό βράδυ της 24ης του Φλεβάρη εκατομμύρια Αθηναίοι και μαζί τους όλοι οί κάτοικοι της Αττικής, της Κορινθίας και της Βοιωτίας. Παγιδευμένοι στά τεράστια τείχη του μπλετόν, μέ μόνη διέξοδο τό ελάχιστο πράσινο, - ένα πράσινο πού κοντεύει νά γίνει μαύρο άπ' τήν αιθαλομίχλη και τά καυσαέρια - ή για όσους τό διέθεταν τό αυτοκίνητο, κι αυτό για νά φρακάρουν στά πρώτα πενήντα μέτρα λόγω της κυκλοφορίας πού ανέβηκε αυτόματα στό ζενιθ. «Δέν έχει πλοίο για σέ, δέν έχει όδό», αυτή ή πόλη θά γινόταν ό μεγαλοπρεπέστερος τάφος της ιστορίας.

Μετά τό πρώτο σοκ, έρχονταν οί πρώτες όπτικοκουστικές εικόνες ν' αντικαταστήσουν τίς φανταστικές πού - νά πούμε τήν αλήθεια - είχαν άφηλιάσει και στους πίο γενναίους άκόμη. Οί δρόμοι γέμισαν κόσμο, στά γκαράζ τεράστιες ουρές, μία ύστερικά από δώ στριγγλίζε, τό ρεθμα άκόμη δέν έχει έρθει, όλοι ρωτούν τρομαγμένοι νά μάθουν -και τί ν' άπαντήσει κανείς-, σπασμένα μάρμαρα μπροστά σέ κάθε πολυκατοικία, οί πρώτες κουβέρτες στόν ώμο, τά πάρκα γεμίζουν άλαφιασμένο κόσμο κι ένα περιεργό

κλίμα μαζικού τρόμου μέ μία δόση άλληλεγγύης κι έμπιστοσύνης για τόν άπέναντί σου. Η σεισμοπληξία ένωσε χίλιες δυό διαφορετικές πάστες ανθρώπων και τό φοβερό κλίμα καχυποψίας κι επιφύλαξης της μεγαλούπολης, αυτή ή δραματική μοναξιά μέσ στό πλήθος, έσπασε για λίγο.

Οί μέρες πού άκολούθησαν είχαν πάνω τους βαρεία τή σφραγίδα του Σεισμού. Κάθε ένέργεια, κάθε μικροκίνηση κάθε κουβέντα είχε πάνω της κρεμασμένη τήν επίδραση του σεισμού «αύριο μπορεί νά μάς σκοτώσουν». Και τό χιούμορ όργιζε βέβαια σέ μία προσπάθεια λές νά σατιρίσουμε τή φύση, νά δείξουμε ότι δέν τή φοβόμαστε. Κι από έρμηνείες άλλο τίποτα. Δρακόπουλοι, Παπαζάχοι, Ουψάλες γέμιζαν κάθε στιγμή τά στόματα άλατισμένοι μέ κάμποσα Ρίχτερ, Έγκέλαδους και ρήγματα. Ευτυχώς πού βρέθηκε κι ή Ίερά Σύνοδος νά μάς εξηγήσει ότι οί σεισμοί γίνονται γιατί «τό παιδαγωγικό χέρι του Κυρίου μάς τιμωρεί διά τάς φρικτάς και άνηκούστας άμαρτίας μας».

«Άς δοϋμε όμως λίγο μ' ένα άπλό όσο γίνεται τρόπο τί είναι τέλος πάντων αυτοί οί σεισμοί. Η αλήθεια είναι πως ή επιστήμη ξέρει πολύ λίγα για τό έσωτερικό της γής. Αυτά τά λίγα μάς λένε

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

πως άν κατεβαίναμε στό έσωτερικό σέ μία άπόσταση ής πούμε όσο είναι Αθήνα Λονδίνο, θά βλέπαμε ότι «τά πόδια μας δέν πατάνε στέρεα». Αυτό γιατί θά βρισκόμασταν στην άρχή του πυρήνα της γής πού δέν είναι καθόλου στερεός όπως ίσως νομίζουμε, αλλά ρευστός και μέ τεράστιες πιέσεις και θερμοκρασίες. ΎΑ φανταστοϋμε άκόμη ότι σ' αυτή τή γιγάντια «ρευστή σφαίρα», πού έχει άκτίνα τή μισή περίπου άπ' όση έχει όλη ή γή, πατάνε κατά κάποιο τρόπο, ή επιπλέον ή κολυμπάνε - πάρτε το όπως τό καταλαβαίνετε- όλες οί άποπάνω τους μάζες. τότε θά δοϋμε ότι ή γή όσο στέρεα κι άν φαίνεται, είναι στην πραγματικότητα πολύ άσταθής.

Έτσι όπως στην κασαρόλα όταν βράσει τό νερό πετάει τό καπάκι έτσι και στη γή «τό βραστό» πού είναι στό έσωτερικό της, ή χύνει έξω ήφαιστεια, ή ταρακουνάει τούς όγκους πού κάθονται πάνω του μέ άποτέλεσμα μετακινήσεις της ύλης σέ διάφορα επίπεδα. Άν στις έσωτερικές κινήσεις προσθέσουμε και τίς μετακινήσεις ύλης στην επιφάνεια της γής κατά τήν πάροδο του χρόνου (επίδραση ποταμών, θαλασσών, άνέμου κ.λ.π.), τότε έχουμε μία γή πού συνεχώς μεταβάλλεται. Κι όταν μέ τά πολλά σέ κάποιο σημείο κάτω άπ' τήν επιφάνειά ζοριστούν τά πράγματα και φτάσουμε στό όριο θραύσης τότε κάποιο πέτρωμα σπάει όπως τό καρύδι. Αυτό έχει σά συνέπεια νά βυθιστεί ένα κομμάτι της γής σέ σχέση μέ κάποιο άλλο και νά

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ξεφυλλίζοντας τίς σελίδες μιας οικονομικής εφημερίδας στάθηκα σ' ένα άρθρο πού νομίζω ότι ενδιαφέρει όλους μας.

Μέ επικεφαλίδα «Έπιστροφή στα άγροτικά επαγγέλματα» δημοσίευε στοιχειά έρευνας της Γερμανικής Κυβερνησης. Αξίζει νά δοϋμε λίγο τό θέμα, νά τό μελετήσουμε και ίσως όδηγηθούμε σέ χρήσιμα συμπεράσματα και άποφάσεις. Μας πληροφορούν λοιπόν ότι τά τελευταία χρόνια στην Γερμανία ή άγροτική έργασία και μάλιστα ανάμεσα στους νέους πού ζοϋν στις πόλεις γίνεται όλο και πίο δημοφιλής. Μέχρι πριν λίγα χρόνια ένώ αντιμετώπιζαν τό σοβαρό πρόβλημα της φυγής των νέων προς τήν πόλη τώρα παρατηρείται τό αντίθετο. Σήμερα πάνω από 50.000 νέοι και νέες έχουν στραφεί στα άγροτικά επαγγέλματα. Θα πρέπει όμως νά αναζητήσουμε τήν αίτια αυτής της επιστροφής. Οί λόγοι είναι πολλοί.

Η σημερινή άνασφάλεια για τήν εξέλιξη στό βιοτεχνικό και βιομηχανικό τομέα, ή διεθνής οικονομική κρίση, ή τάση του ανθρώπου νά γυρίσει στη φύση κ.ά.

Μέ τήν διεθνή οικονομική κρίση τό μέλλον της βιομηχανίας είναι άβέβαιο και φυσικά τό θύμα θά είναι ό εργάτης.

Η ρύπανση του περιβάλλοντος στην πόλη έχει φτάσει σέ επικίνδυνα σημεία. Όταν άνοιξαμε τά μάτια μας σ' αυτόν τόν κόσμο, αντικρύσαμε ένα πεντακάθαρο γαλανό οϋρανό. Ποιός από μάς

Στην Γερμανία λειτουργούν 700 περίπου Γεωργικές σχολές. Η γνώση βοηθάει και ή άγροτική έργασία έχει γίνει επιστήμη.

Οί συνθήκες έχουν βελτιωθεί και ή άγροτική ζωή είναι πολύ πίο άνετη άπ' αυτήν πού κάποτε γνωρίσαμε.

Η χώρα μας, μαστίζεται από τήν άστυφιλία.

Ο τόπος και ή γή πού μάς γέννησε μάς περιμένει όλους μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΩΝ «Ο ΜΥΣΤΡΑΣ»

Πρός τό Σύλλογο Κρεμαστιωτών «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

Καθώς είναι τό πρώτο γράμμα μας αυτό τό χρόνο σας στέλνουμε τίς θερμότερες ευχές μας για τήν καινούργια χρονιά πού ελπίζουμε νά είναι ειρηνική και γεμάτη υγεία και ευτυχία για όλους. Επίσης σας στέλνουμε τούς θερμούς χαιρετισμούς όλων των έδω συμπατριωτών μας.

Μεγάλη ήταν ή χαρά μας, πού αισθανθήκαμε όταν λάβαμε τά ήμερολόγια πού μάς στείλατε. Η συγκίνηση πού νοιώσαμε όλοι ήταν άπερίγραπτη όταν αντικρύσαμε τίς φωτογραφίες του άξέχαστου, αγαπημένου μας χωριού, της Κρεμαστιής, πού ύπληχαν στα ήμερολόγια. Αξίζει νά διευκρινίσουμε ότι τά ήμερολόγια δέν τά πουλήσαμε, αλλά κρίναμε σκόπιμο νά άμοιράσουμε δωρεάν στους συμπατριώτες μας. Τό δε ποσό, πού σας στέλνουμε, τό

ΠΙΚΡΗ ΑΝΟΙΞΗ

(συνέχεια από τή σελ. 3)

